

3 March 1908

The Patriarchal Tome of 1908 by which the Ecumenical Patriarchate ceded jurisdiction over the Greek Churches of the diaspora to the Church of Greece.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ

Περί ἐκχωρήσεως, τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ κανονικοῦ κυριαρχικοῦ τῆς πνευματικῆς προστασίας καὶ ἐποπτείας δικαιοματος, ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ, ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς χώραις, ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν, πλὴν μόνης τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Βενετίας.

ΙΩΑΚΕΙΜ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 2388

Ἐξ ἑνός καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀγίου Πνεύματος καταυγασθέντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεοφόροι πατέρες καὶ θεορρήμονες διδάσκαλοι, πίστει μὲν τῇ ἑαυτῶν καὶ τῇ διδασκαλίᾳ ὡσπερ ἀστέρες πολύφωτοι τὸ νοητὸν ἐλάμπρυναν τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα, θεσμοῖς δὲ καὶ κανόσι πανσόφως καὶ τὴν συνέχουσαν τάξιν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑποτυπώσαντο πάντα πρὸς τὸ πρέπον καὶ τὸ συμφέρον ἐπὶ τῷ τεθειμένῳ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν διαταξάμενοι. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὅσα περὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν διοίκησιν ἡμῖν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς οἱ μακάριοι πατέρες ἐθεσπίσαντο καὶ ἐνομοθέτησαν, καὶ ταῦτα οὐχ ἤσσαν ἐνστερνιζόμεθα καὶ εὐλαβοῦμεθα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἀκράδαντα καὶ ἀσάλευτα παραμένειν βουλόμεθα πανταχοῦ τοῖς πατρικοῖς ὄροις ἐπόμενοι καὶ τούτοις ὡς στάθμη καὶ γνώμονι ἀσφαλεῖ χρώμενοι καὶ καθοδηγούμενοι. Ἐν οἷς ἔστι καὶ τὸ εἰς τὴν πνευματικὴν προστασίαν τῶν κατὰ τόπους παροικιῶν ἀφορῶντα. Κἂν τού-

τοις γὰρ οὐκ εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν πατέρων ὑποτυπωθεῖσαν τάξιν καὶ ἁρμονίαν προβαίνομεν καὶ πρὸς αὐτὴν τὰ ἐπερχόμενα συμβιβάζομεν, τὸν κρίκον τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ἐνότητος εὐκαίρως μὲν καὶ εὐλόγως, εἴπου δεήσειεν, ἐπεκτείνοντες ἢ πρὸς τὰς ἀνάγκας ρυθμίζοντες, ἀλλ' οὐ μέντοι ρηγνύντες ἢ συγχέοντες. Οὐ γὰρ προσθήκαις ἀντιβαινούσαις νεωτεριστικῶς τὰ παραδεδομένα καὶ σεμνὰ θέσμιμα καταλύομεν, ἀλλὰ διατάξεσι συμφώνοις ἑναρμονίως τὰς ἐπιγιγνομένας ἀνάγκας πρὸς τὴν κανονικὴν τάξιν συμβιβάζομεν καὶ θεραπεύομεν τὸν δεσμὸν τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ἐνότητος ἐπὶ μᾶλλον κρατύνοντες καὶ προβιβάζοντες, πῶς (δυσανάγνωστο) δὴ καὶ νῦν ποιούμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου περὶ τῶν ἔξω τῶν καθωρισμένων ὁρίων τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν διεσπαρμένων ἐν Εὐρώπῃ τε καὶ Ἀμερικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς χώραις ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν, ὧν ἄχρι τοῦδε ἀσταθῆς καὶ ἀκαθόριστος ἐτύγχανεν ἡ τάξις μιᾶς κανονικῆς πνευματικῆς ἀρχῆς. Εἰ καὶ καλῶς γὰρ κατὰ τὰ ἄλλα αἱ εἰρημένα Ἐκκλησίαι τὰ ἑαυτῶν εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ρυθμίσει καὶ διατάξασθαι ἐφιλοτιμήθησαν, τὴν εὐσέβειάν τε καὶ τὴν κατὰ τὴν λατρείαν εὐταξίαν καὶ τὴν πνευματικὴν δὲ ἐνότητα ζηλωτῶς ἐν τῇ ξένη καὶ ἀπαραμειώτως περιέσωσαν καὶ διεφύλαξαν, ὅμως διὰ τὸν τρόπον τῆς ἑαυτῶν γενέσεως καὶ συστάσεως, ὡς οὐκ ἀπ' ἀρχῆς τινος δηλονοῦν ἐκκλησιαστικῆς ἢ πολιτικῆς οὐδὲ κατὰ σύστημά τι οὐδὲ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὴν σύστασιν σχοῦσαι, ἀλλ' αὐτομάτως ὡς εἰπεῖν καὶ ἀπὸ ἰδιωτικῆς ὄλως πρωτοβουλίας καὶ ἐκ παροίκων καὶ μεταναστῶν διαφόρων προελεύσεων προελθοῦσαι καὶ συγκροτηθεῖσαι, πολλὴν τέως διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἐνέφαινον τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἀστάθειαν ὅσον γε εἰς τὴν ἐνότητα τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἑξαρτήσεως. Ἀνεξάρτητοι γὰρ καὶ αὐτοδιοίκητοι ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐτῶν διοικήσει πᾶσαι οὔσαι, αἱ μὲν αὐτῶν ὡς ἐκκλησιαστικὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν τὸν καθ' ἡμᾶς ἀνεγνώριζον Ἀγιώτατον, Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον, πρὸς αὐτὸν ἀνέκαθεν τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν ἔχουσαι, τοῦ Πατριαρχικοῦ τε ὀνόματος ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις μνημονεύουσαι, παρ' αὐτοῦ τε τὸ Ἅγιον Μῦρον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν λαμβάνουσαι. Ἄλλαι δ' ὅμως, μετὰ τὴν τοῦ θεοφρουρήτου Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος σύστασιν, στενοτέρους ἔχουσαι πρὸς αὐτὸ τοὺς δεσμοὺς καὶ τὴν συνάφειαν διὰ τὴν ἐκεῖθεν τῶν πλειόνων αὐτῶν μελῶν προέλευσιν καὶ τὴν ἄλλην ἐπικοινωνίαν, ἤρξαντο διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἐν τοῖς

ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἀρχὴν αὐτῶν πνευματικὴν τὴν τοῦ θεοσώστου Βασιλείου Ἱερὰν Σύνοδον ἀναγνωρίζουσαι καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν ἔχουσαι. Ἐνιαὶ δὲ οὐδὲ σταθερὰ ὅλως τὰ τοῦ σημείου τούτου εἶχον τῆς πνευματικῆς ἐξαρτήσεως ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐν τούτῳ ἐπολιτεύοντο, ὅτε μὲν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικὸν θρόνον, ὅτε δὲ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, ἔστι δ' ὅτε καὶ πρὸς ἄλλους Πατριαρχικούς θρόνους ἀναφερόμεναι. Ἐπειδὴ δὲ οὕτως ἀνωμάλως καὶ ἀοριστως ἐχόντων τῶν τῆς πνευματικῆς ἐξαρτήσεως τῶν εἰρημένων ἐκκλησιῶν παρεβιάζετο μὲν προφανῶς ἡ κανονικὴ τάξις εὐδηλον γὰρ ὅτι οὔτε ἢ ὑπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ θρόνου εἰς τὸ αὐτοκέφαλον ἀναχθεῖσα μετὰ καθωρισμένων ὁρίων ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος οὔτε ἄλλη τις Ἐκκλησία ἢ θρόνος ἠδύνατο δήπου κανονικῶς πέραν τῶν ὁρίων τῆς οἰκείας περιφερείας ἐπεκτείνειν τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν, πλὴν γε τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἀπὸ τε τοῦ κεχορηγημένου αὐτῷ προνομίου τοῦ χειροτονεῖν τοὺς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς καὶ πέραν δηλονοῦν τῶν καθωρισμένων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν ἐπισκόπους καὶ ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πρεσβεῖων εὐλόγως δικαιομένου τὴν ὑπάτην ἀσκεῖν ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐν τῇ ξένη ἐκκλησιῶν πνευματικὴν προστασίαν· ἐπειδὴ φαμέν, ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης παρεβιάζετο μὲν ἡ κανονικὴ τάξις οὐ μικραὶ δὲ ἐσχάτως μάλιστα διὰ τὴν ἀοριστίαν ἤρξαντο προερχόμεναι καὶ ἄλλαι δυσχέρειαι πολλῶν ἐν διαφόροις κοινότησι τῇ ἀοριστίᾳ καὶ ὡς εἰπεῖν ἐλευθερία ταύτη εἰς ἐπίτευξιν χρωμένων σκοπῶν οὐ ζηλωτῶν, ἐπὶ βλάβῃ τῆς συμνοίας καὶ τῆς ἐνότητος καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἀνάγκη διὰ ταῦτα, ὡς εἰκός, παρίστατο ταχέως τὴν προσήκουσαν ἐπενεγκεῖν τῷ πράγματι διόρθωσιν, ἐπ' ἀναστηλώσει τε τῆς κανονικῆς εὐταξίας καὶ προλήψει τῶν οἰωνδήποτε προστριβῶν καὶ συγκρούσεων καὶ ἐπ' ἀγαθῶ τῶν παροικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡ κατὰ πάντα εὐστάθεια οὐ μικρόν τι ὑπάρχει καὶ ἀδιάφορον τῇ γε μητρικῇ περὶ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῇ μερίμνῃ. Ἐνθεν τοι καὶ ἱκανῶν ἐσχάτως μάλιστα μετὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ τούτου ἀνταλλαγέντων καὶ πολλῆς ἀμφοτέρωθεν ἐπιδειχθείσης τῆς ἐνθέρμου ἐφέσεως πρὸς τὴν κατὰ τὸ πρέπον καὶ τὰς νῦν ἀνάγκας ταχίστην τοῦ πράγματος ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ διευθέτησιν, ἢ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργ-

γῶν, διασκευάμενοι συνοδικῶς καὶ τὸν τρόπον ἐκζητήσαντες ὅπως ἢ τε κανονικὴ τάξις ἀλώβητος περὶ τὴν πνευματικὴν ἐξάρτησιν τῶν εἰρημένων ἐκκλησιῶν τηρηθεῖ καὶ αὐταὶ δὲ ὡς οἶόν τε τελεσφόρου καὶ σωστικῆς ἐκκλησιαστικῆς προνοίας καὶ προστασίας διαρκῶς τυγχάνοιεν, ἐγνωμέναι καὶ ὠρίσαμεν τῇ χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος τὰ ἀκόλουθα: ὡς περὶ δηλονοῦν εἰς τὴν τοῦ βιοτικῶν πολιτεύματος καιρικὴν χρεῖαν τοῦ θεοφρουρήτου Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶσα ἢ καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀπλήρωτόφθ καὶ διαπύρῳ ἀγάπῃ τὸ αὐτοκέφαλον κανονικῶς ἐδωρήσατο πρότερον τῇ τοῦ Βασιλείου τούτου ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ ἰδίαν κατέστησεν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ νῦν διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους, προνοοῦσα περὶ τῆς καλῆς διοικήσεως, ἐκχωρεῖ τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς θυγατρὶ πεφιλημένη καὶ τὸ ἐμπιστευόμενον αὐτῇ τάλαντον θεοφιλῶς πολλαπλασιάσαι δυναμένη ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ καὶ τὸ κανονικὸν κυριαρχικὸν τῆς πνευματικῆς προστασίας καὶ ἐποπτείας δικαίωμα ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ, ἐν τε Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς χώραις, ὀρθοδόξων ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν, πλὴν μόνῃ τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Βενετίας, διὰ τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτῆς ἱστορικούς δεσμούς μενούσης, ὡς καὶ πρότερον, ὑπὸ τὴν κανονικὴν ἐξάρτησιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, ὑπὸ τὴν πολιτικὴν δὲ προστασίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἐκχωρεῖ δὲ αὐτὸ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ἐκκλησιαστικούς ὅρους: Α'.) Πρὸς πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καὶ διακυβέρνησιν τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων διορίζεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀρχιερεὺς, καθῆκον ἔχων τὴν τακτικὴν κατὰ καιροὺς ἐπίσκεψιν μᾶς ἐκάστης τῶν ἐκκλησιῶν τούτων. Β'.) Ὁ πρὸς τὴν πνευματικὴν ταύτην ἐποπτεῖαν καὶ ἐπίσκεψιν τῶν εἰρημένων Ἐκκλησιῶν διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀρχιερεὺς, ὅστις δύναται εἶναι καὶ λαμβάνεσθαι καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἀπολυόμενος ὑπ' αὐτοῦ ὀφείλει παραγίνεσθαι ἐκάστοτε εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ λαμβάνειν τὴν ἐπευλογίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς δὲ καὶ τὸ διὰ τὰς Ἐκκλησίας ταύτας Ἅγιον Μῦρον. Γ'.) Ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις ταύταις κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ὀφείλει μνημονεύεσθαι ἐκφῶνως τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν τοῖς διπτύχοις κατὰ τὴν

ἐξῆς τάξιν: Εἰ μὲν λειτουργεῖ Ἀρχιερεὺς, μνημονεὺει οὗτος εἰς τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ συλλειτουργοὶντες ἱερεῖς μνημονεῦουσι τοῦ λειτουργοῦντος ἀρχιερέως, καὶ ὁ διάκονος ἔξωθεν ἀπαγγέλλει τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκφωνῶν τὸ (τοῦ δεῖνος) τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι λειτουργὸς ἀρχιερεὺς, τὸ μὲν μνημόσυνον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος γίνεται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως, ὁ δὲ Πατριαρχικὸς πολυχρονισμὸς ἐκφωνεῖται ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ διακόνου. Εἰ δὲ καὶ διάκονος οὐκ ἔστι, τὸ τε μνημόσυνον καὶ τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμὸν ἐκφωνεῖ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Δ΄.) Ἐκάστης παροικίας ἐλευθέρας οὔσης ἐκλέγειν καὶ προσλαμβάνειν, ὥσπερ πρότερον, ὅθεν-δήποτε τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἢ ζητεῖν αὐτοὺς παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὁ κανονικὸς διορισμὸς πάντων τῶν ἱερέων τούτων ὀφείλει γίνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διὸ καὶ οἱ ὅθεν-δήποτε καὶ ἐξ οἰουδήποτε ἐκκλησιαστικοῦ κλίματος προσκαλούμενοι ὑπὸ τῶν παροικιῶν ἱερεῖς ὀφείλουσι, λαμβάνοντες ἀπολυτήριον ἀπὸ τῆς οἰκείας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἐφοδιάζεσθαι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Ε΄.) Πάσαι αἱ ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησίαι εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν συναφείας καὶ ἐνότητος καὶ τῆς υἱικῆς αὐτῶν στοργῆς ὀφείλουσι καταβάλλειν κατ' ἔτος ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς ποσὸν τι, ὀριζόμενον ὑφ' ἐκάστης κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς προαίρεσιν.

Ταῦτα οὕτω συνοδικῶς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀποφηνάμενοι καὶ ὀρίσαντες περὶ τῶν εἰρημένων ἐν τῇ διασπορᾷ ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς μόνιμον ἀσφάλειαν αὐτῶν καὶ ἀπαρέγκλιτον τήρησιν κατοχυρούμεθα αὐτὰ διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ Συνοδικοῦ Τόμου, οὗ ἀντίγραφον κατεστρώθη καὶ ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀδιάπτωτον μὲν καὶ ἀδιάσπαστον φυλάξει πάντοτε ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ τὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος, αὐτὸς δὲ καὶ τὰς εἰρημένας ἐν τῇ διασπορᾷ ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καταρτίσαι, στηρίξαι, σθενῶσαι, θεμελιῶσαι ἐν τῇ πίστει καὶ τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ παραγγέλμασιν. Αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Μαρτίου ἢ ἐπινεμήσεως 3.
† Ἰωακείμ ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.
† Ὁ Κυζίκου Ἀθανάσιος
† Ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος
† Ὁ Πελαγονείας Ἀνθιμος
† Ὁ Ἰκονίου Ἀθανάσιος
† Ὁ Χίου Κωνσταντῖνος
† Ὁ Μαρωνείας Νικόλαος
† Ὁ Στρωμνίτης Γρηγόριος
† Ὁ Γρεβενῶν Ἀγαθάγγελος
† Ὁ Δρυϊνουπόλεως Λουκάς
† Ὁ Λέρου καὶ Καλύμνου Γερμανὸς
† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Κωνσταντῖος